

Fantastisk træningsuge med Tjalfe i Sverige!

Af Jacob Diemar



Tjalfe og jeg er bedste venner. Tjalfe er en 19 måneder gammel tollerhan, med meget lange ben, lidt kort hale og sort næse – og så er han svensk!

Jeg syntes, han er den mest fantastiske hund man kan ønske sig. Jeg var kun 13 år da jeg fik ham, og der var nok en del der mente, at det var lige tidligt nok at få sin egen hund – og så endda en toller! Hunde er nu ikke helt fremmede for mig, for i vores hus bor også en 10 år gammel hovawarttæve, og tidligere havde vi også en riesenschnauzer.

Nu ville jeg altså have min egen hund at træne med. Min mor, far og jeg gjorde en hel del ud af at finde den rigtige race til mig, så da "jagten" på at finde en egnet kennel gik ind, var jeg fuldstændig sikker på, at en toller var det rigtige valg. Og jeg er ikke blevet skuffet.

Den bedste kennel – syntes jeg – fandt vi i Sverige. Lidt uden for Göteborg ligger Krokasmeden (www.krokasmeden.com). Her bor Louise og Stefan. De er nogle fantastiske dygtige hundefolk, der ud over at opdrætte tollere, også opdrætter malinois og schæfere. I Sverige er det meget almindeligt, at kennelen ikke kun avler på de hunde der er i husstanden, men at man har "plejefamilier" til egnede avlstæver. Således flytter avlstæven tilbage til Krokasmeden før en parring, og bliver der indtil alle hvalpene er 8 uger gamle. Det er en vældig god ordning der gør, at man ikke bliver fristet af hele tiden kun at avle på de få hunde, som man har hjemme, og man sikrer at det hele tiden bliver de bedste hunde der får hvalpe. Tjalfes mor, Orka bor dog i huset. Hun er Louises hund, og er en fantastisk god sporhund.

Det betyder selvfølgelig, at der med tiden bliver mange kuld med dertil hørende familier, og netop fordi Krokasmeden er så fokuserede på at lave gode brugshunde, afholder de hvert år en træningsuge for alle afkom – helt gratis endda.

Netop sådan en træningsuge har jeg og hele min familie været på her i sommers.

Hver torsdag træner Tjalfe og jeg lydighed hos Hardy i Vallensbæk, og nogle søndage jagttræning hos Solveig og René i Sorø. Det er en fantastisk god og givtig træning, hvor jeg – og Tjalfe naturligvis – har lært en hel masse. Meeeeen – undskyld Hardy og Solveig – intet slår altså sådan en træningsuge i Sverige med nogle helt fantastiske hundeførere.

Mandag d. 3. august ankom alle til den militære skydelejr i Kosta (ca. 40 km øst for Växjö), hvor nogle blev indkvarteret på værelser, og andre – som os – havde deres campingvogn med. Træningsholdet – ca. 50 hunde med deres menneskefamilier – var de eneste i hele lejren, så der var så rigeligt plads.

Der var ikke egentlige hundetrænere tilknyttet ugen, men meningen var, at man hver især fandt sammen med andre hundeførere, der ville træne det samme som én selv. F.eks. spor, feltsøg, jagttræning, rondering, forsvarsarbejde (primært for schæferne og malinois), samt lydighed. Fordi der var så mange dygtige hundeførere, fik jeg selvfølgelig en masse hjælp og gode råd.

Hver dag meldte man sig til træning inden for en eller to discipliner. De forskellige træningshold fik tildelt noget terræn, som der var rigeligt af. Skydeterrænet er ca. 25 km², stort, så hver dag kunne vi træne i nyt terræn, uanset om det var spor, rundering, feltsøg m.m.

Jeg valgte at træne spor hver formiddag med Tjalfe. Det er han ret glad for – og også ret god til. Dem der ville gå spor mødtes som regel kl. 8.30 på P-pladsen, og så kørte vi ud i terrænet. Når sporene var lagt, var der tid til kaffe-/tehygge og megen hundesnak. Ih altså hvor fik jeg mange gode informationer og fif. I ventetiden – tit lå sporene 1-1½ time – var der også en del der

styret hunden til rette sted når man peger og siger "ud", ligesom hundene også har højt tempo på. Hunden dirigeres ind fra større og større afstand og fra forskellige retninger. Det virker, fordi hunden stadig har billedet af hvor dummen ligger.

Særligt sportræningen var god, for Louise (kenneljeeren) er tidligere svensk mester i spor, så hun havde virkelig mange gode råd og tips. F.eks. foreslog hun den sidste dag, at vi parvis lagde spor sammen, at vi krydsede sporene 2 gange, lidt ligesom 8-taller, og at vi efter "krydsene gik 30 meter oven i hinandens fodspor, for så til sidst at "knække" af til hver sin side og afslutte med et normalt spor hjem. Hundene skulle selvfølgelig ikke gå det spor vi selv havde lagt, men gå et "fremmedspor" og dermed også finde fremmede genstande – vi byttede derfor spor med makkeren. Endvidere blev sværhedsgraden skærpet, idet de to hunde gik sporet samtidig, og dermed ind imellem skulle vente på, at den anden hund krydsede sporet.

Terrænet var først granskov, så et åbent stykke med lyng, passage af grusvej og så granskov igen. Jeg var selvfølgelig meget skeptisk, for det var jo noget af en mundfuld, sådan bare lige at skulle gå på tværs af et spor og en grusvej, men Louise sagde, at hundene kan meget mere end hundeførerne tror. Og selvfølgelig fik hun ret. Det var et superspor som jeg lagde sammen med Martine, der er ejer af Tjalfes helbror Diesel fra et tidligere kuld. Hundene var meget koncentrerede

har gjort det godt, og belønnes med leg. Jeg bruger nu en bidepølse som belønning, som vi laver trækkeleg med, når Tjalfe har gjort det, jeg ønsker.

Endelig er det jo altid superhyggeligt at være sammen med en masse andre hunde og hundeførere. Det er jo især sjovt, når det er sammen med en masse andre tollere, og endnu mere når de alle sammen er i familie med hinanden. Tjalfes mor og to af hendes søskende, en masse hel- og halvsøskende, samt nogle niecer og nevøer udgjorde den samlede tollerfamilie. Tilsvarende var der som sagt schæferfamilie og malinoisfamilie samlet. Alle hyggede sig sammen på kryds og tværs. Alt i alt en super afslutning på min sommerferie i år.



Tjalfe og jeg får eneundervisning i lydighed, med fokus på kontakt.



træned "rondering". For svenskerne er det det, vi ville kalde et stort feltsøg. Altså et område på ca. 100 x 100 meter hvor der er kastet eller udlagt dummier i forskellige størrelse og art. Så sendes hunden ind og skal finde alverdens genstande. Og selvfølgelig i høj fart. Det var virkelig en fornøjelse at se på de dygtige jagthundeførere, der bare havde styr på det. Også fra dem fik jeg selvfølgelig en masse gode træningsfif. Et eksempel herpå er:

Når hunden skal grundtræne dirigering, så vælger man et "billede" som pejlemærke – f.eks. en træstub, en stor sten, en høj tue el.lign. Meningen er, at hunden skal forbinde "billedet" (træstubben) med, at "det er her omkring dummen ligger". På den måde får man bedre

Jeg venter med Tjalfe på, at Martine og Diesel krydses sporet. – selvom det var rigtig varmt – og på nær én genstand fandt de dem alle sammen. Krydsene var slet ikke noget problem - ej heller grusvejen.

Hver eftermiddag træned vi lydighed. Igen var der nogle rigtig dygtige hundeførere, med nogle rigtig dygtige hunde der deltog i konkurrencer på højt niveau. Træningen var ofte med én hund ad gangen, hvor de andre hundeførere så kom med gode råd til hvordan man kunne løse et problem. Eksempelvis træner de rigtig meget kontakt med hunden. God kontakt belønnes hurtigt og ofte, nogle gange med godbid, men endnu oftere med et ynglingslegetøj, der kun anvendes under træning. Hunden får lov at hente legetingen når den



Tjalfe og en stor del af hans familie samlet i Kosta.